

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR

:: Kéziratok és szakkérdések ::
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
(Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11
:: II. emelet 213.) fogad el. ::

Szerkesztőség: Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

M. Kir. Halélettani és Szenny-
víztisztító Kísérleti Állomás

MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN.
Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj: {
Egész évre 12 pengő.
Fél évre 6 pengő.
Külföldre egész évre 16 pengő.
Állami alkalmazottaknak 50%-os kedvezmény jár.

HALÁSZAT — (FISCHEREI)

FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI
Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

:: Verantwortlicher Redakteur: ::
Dr. EMIL UNGER.

:: Administration: Ungarischer
Landes Fischerei Verein,
BUDAPEST, V.,
:: Kossuth Lajos-tér 11. II. 213. ::

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwässerbe-
seitigung, Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

TARTALOM: † Dr Dobránszky Béla. — Jégi halászat a Balatonon. Dr Lukács Károly. — Társulatok—Egyesületek. — Újdonságok—Vegyesek. — Árjegyzések—Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: — Dr Béla Dobránszky. — Balatonseefischerei unter dem Eis. — Gesellschaften und Vereine. — Literatur. — Vermischte Mitteilungen. — Fischpreise. — Annoncen.

† Dr Dobránszky Béla 1885—1934.

Megilletődötten vesszük kézbe a tollat, midőn lapunk vezetőhelyén a váratlanul, tragikus hirtelenséggel elhunyt kitűnő tagtársunknak, az Országos Halászati Egyesület volt alelnökének nevét gyászkeretben kell hoznunk. Azt a nevet, amelyhez haltenyésztésünk és kereskedelmünk oly jelentékeny föllendülése fűződik.

Dobránszky Béla volt az, aki a modern, nagyvonalú közigazdasági tevékenységet a banktöke erejével a pontytenyésztés terén először érvényesítette hazánkban, sőt azon túl is, folyton felfelé ívelő sikerrel.

Mint fiatal okleveles ügyvéd, az Agrár és Járadékbank kötelékében kezdte pályáját. A Szabolcsi Takarékpénztár vezetője lett, majd a bank különböző vállalatait, így elsősorban a Haltenyésztő Részvénytársaságot vezette. Éles szemmel meglátva a modern halászat terén kínálkozó nagyszabású gazdasági tevékenység rentábilis voltát, ennek a munkának szentelte ereje és tehetsége javarészt. Dobránszky érdeme a szlavóniai halasvizek mintaszertű tógazdaságokká való kifejlesztése és a háború alatt a legnagyobb magyar tógazdaságnak: a hortobágyinak orosz hadifoglyokkal történt megépítése és üzemének megszervezése, a Haltenyésztő és Halkereskedelmi R. T. alapítása és ennek keretében a sárszent-

miklósi, őrspusztai, fánccusztai, tápiószecsői, balatonföldvári, pellérdi, tusképusztai tógazdaságok létesítése, s a magyar ponty értékesítése érdekében halkereskedelmünk nemzetközivé való kiépítése. Időközben a Magyar-Olasz Bank r. t. státusába lépett, és mint ügyvezető igazgató tevékenykedett. Mint ilyen, a Magyar-Olasz Bank r. t. számos vállalatát vezette mint administrateur deleguée. A Magyar-Olasz Bankból 1925-ben nyugalmába vonult és 1927-ben a Haltenyésztő és Halkereskedelmi r. t.-nak a Magyar Tógazdaságok r. t.-gal történt fúziója következtében utóbbi vállalat, majd a Magyar-Lengyel Kereskedelmi Kamara alelnöke lett. Ekkor kezdte meg ügyvédi praxisát, melyet a f. hó 5-én olyan fájdalmasan tragikus haláláig folytatott.

Érdemdús közigazdasági tevékenységéért a kormányzó úr Ófőméltósága 1923-ban kormányfőtanácsossá nevezte ki.

A tudós költői lelkű püspök az elhunyt koporsója mellett elmondott gyönyörű gyászbeszédében remekművű vázához hasonlította őt, „amely egy halott kisgyermek ujjának érintésétől alig látható, de helyrehozhatatlan töredést szenvedett.” Hat évvel ezelőtt vesztette el kisfiát, akinek síremlék-szobra mellé roskadt mostan önszántából. . . .

Megrendítően súlyos beteg az, akivel ilyesmi történik. A megfeszített munkának és ambíciónak az egész emberi szervezet időelötti felörlődése a napjainkban mind gyakrabban tapasztalható következménye, éppen az értékes emberek soraiban.

Mi magyar halászok egyik legkiválóbb társunkat vesztettük el Dobránszkyban, aki igaz, nemeslelkű jóbarátunk volt mindnyájunknak.

Emlékét őrzik az ő maradandó alkotásai és kegyelettel őrizzük mi is.

A velencetavi halgazdaság, Gárdony,

nemes pontyivadékok vásárol

a feladó állomáson átvéve.

Jégi halászat a Balatonon.

Írta: Lukács Károly dr. (Folytatás)

Mikor a vezérrúd a kihúzólék alá érkezett, a vezeres egy másik halász segítségével utolsó fordítást végez rajta a kihúzólék hossz tengelye irányában, azután kieme-

A cibékések húzzák a kötelet.

lik a lekből és — fátyókötelével együtt — leoldják a húzókötelet. Két ember megragadja a húzókötelet és siet vele kifelé, a part irányába, 30—40 lépésnyire, ahol mindjárt megkezdődik a kötélt feltekerését. Közben a másik szárny vezérrúdjá is beérkezett, azzal is, meg a kötelével hasonlóképp bánnak; utoljára szaladnak mindkét ág cibékesei, hogy nekifeszüljenek, egyik csapat jobbról, a másik balról, a mostmár párhuzamosan futó kettős kötelnek. De mielőtt még ráakaszkodtak volna a kötélpárra, a halászmester egy fordítórudat dug le a fenékre, a tanyarajzon *k*-val jelzett keresztelőlékben, azért, hogy a két kötélt a rúd mögött, a háló felé keresztelje egymást. Az a célja ennek a műveletnek, hogy a háló két szárnya még a kihúzólék előtt csapjon össze és a halak egykönnyen kiutat ne találhassanak. Ezt a keresztelőrudat csak addig tartja leszorítva a halászmester, míg az istápok össze nem érnek. Ugyanekkor a két vezérrúd is újabb szerepet juttatnak. A keresztelőlék felett, a kihúzólék tengelye irányában, egymásmellé fektetik a

két rudat, vastagabb végükkel befelé, majd egy-egy ember a rúdvéget fátyókötelénél fogva magasra emeli, majd újra nagy robajjal ledobja (*buffogat*), s ezt a műveletet állandóan folytatja, amíg a háló jórészt ki nem vonták; teszik pedig ezt azért, hogy ezzel a jégrengető, vízrezgető morajjal a halakat vissza, a hálósákba zavarják. Eközben megjelenik a kihúzólékben az istáp, egyik a másik után, ezeket gyorsan kiemelik s nyomukban mostmár a hálósárnyak is napfényre kerülnek.

A két sáros alinat egy ember, az ú. n. *alinas* (ezt a *gúnyarontó* munkát felváltva naponkint más-más végzi) a két kötélt közé állva, arccal a tanyafej felé, jobb- és balkezébe kapja és húzza szakadásig hátrafelé, mögötte meg jobb- és baloldalt a többi halász ugyancsak pusztá kézzel vagy cibékkel serényen húzza kifelé a háló inait, annál gyorsabb ütemben, minél több háló került már ki a jég alól. A háló szárnya is hoz néha egy pár kezeget vagy kisebb fogast, és azt tartja a halászsregula,

A vezérrúd fordítása a kihúzólékben. Balsarokban a két húzókötelet látható; a fehérsapkás halász buffogat a már kihúzott első vezérrúddal.

hogy minél több hal akad lésbesbe, vagyis a háló szövetébe, annál nagyobb zsákmány várható a zsákban magában. A törvényes méret alatti fogast és pontyot visszaeresztik a jég alá (rendesen egy külön e célra vágott léken), a többi *léhéshalat* pedig a vezeresek kezdik összegyűjtögetni az e célra kijelölt, hótól, jégtől gondosan megtisztított helyre.

A háló inain is vannak — akárcsak a húzóköteleken — egyes hagyományos jelek, úgymint befont háló- és kötéldarabok, mégpedig a zsák torkától kezdve 10, illetve 30 ölnyre, amelyek figyelmeztetőül szolgálnak arra, hogy melyik szárnyon húzzák a hálót gyorsabb vagy lassúbb tempóban.

Mikor az utolsó *gyelet* is elhagyták, kedvderítő izgalom kezd úrrá lenni a halászon, az egész bandát megszállja a buzgóság, mert közeledik a *markolás*, s minden halászmunka legérdekesebb része: az egésznapos fáradtság gyümölcsének betakarítása. Mindig sűrűbben és harsányabban hangzik a halászmester vezényszava, aki a vezeresekkel együtt már a kihúzó felett szétvetett lábakkal várja a zsáknak beérkezését. Mikor végre összeért a két szárny és feltűnik a zsáknak — egy feltűnő vastag faúszóval, a *bikával* jelzett — *torka*, az *alinas* munkája is véget ért és mindenki a zsákmány markolásánál, biztonságba helyezésénél igyekszik segíteni. A zsákmányt — a zsák szakaszokra osztásával,

szaggatásával — vetetenként (kb. 30—40 kg hal egy vetetre) öntik ki a jégre.

Előbb jönnek napfényre a könnyebb fajsúlyú, silányabb halak meg az garda, őn, csuka) (keszeg, apróbb fogasok, míg az öregje és értékesebbje (ponty, harcsa, nagy fogas) mindig a későbbi vetetekkel kerül szárazra. A zsák legalján találják — ha kedvez a halászserencse — a nagy harcsákat és a tízkilón felüli vén pontyokat. A harcsák között elég gyakran kerülnek napfényre 30—40 kg-os példányok, a 80 kg-osak már nagyon ritkák, mázsásat pedig

A kihúzónál cibékkel húzzák a kettős kötelet.

A kihúzóból kiemelik a háló két szárnyát.

már évtizedek óta nem fogtak a Balatonban. Az utolsó 15 évben a legnagyobb harcsa, amely szemünk elé került, 87 kilót nyomott, hosszúsága megközelítette a 2 és fél métert. Fogasban 12 kg-os, pontyban 21 kg-os, csukában csak 8 kg-os volt a legnagyobb példány, amely az utolsó évtizedben a Balatonból felszínre került.

A zsákmányt nagyjában még a jégen osztályozzák *tömeghal* (keszeg, garda) és *jóhal* szerint, majd zsákokba merik, szánra rakják és — mialatt a halászmester az időközben szánkóra szedett hálót és egyéb szerszámot néhány halással a holnapi tanyafej felé valamelyik őrház elé küldi — a többi halász befogja magát a halasszánkóba és vonulnak szaporán a halásztelep irányába. Nagyobb fogások, tíz-húsz má-

zsát meghaladók esetén, már a markolásból korcsolyás küldöncöt szalaszt a halászmester a telepre, hogy a part bizonyos pontjára megfelelő járművet (teherautót vagy fuvarosokat) küldjenek és a garda számára — ha sok van belőle — *pikkelyezőkről* gondoskodjanak. A téli hideg vízben *csoprosodó* garda különben inkább a hígvízi halászat zsákmánya, a jégi hálóba ritkán kerül tömegesen, nyilván azért, mert a magasabb vízrétegekben vonuló gardarajok a jégalja és a felin között legkönnyebben szabadulnak a hálóból.

Ha az időjárás és a jégviszonyok kedveznek a jégi halászatnak, aránylag jobb eredményeket hozhat felszínre a 400 m-es jégi háló, mint az 1200 m-es öregháló nyár idején. Ennek legvalószínűbb magyarázata az lehet, hogy a hideg vízben, a jég alatt a halak sokszor nagy csapatokba verődnek, a silány halak éppúgy, mint a fogasok, harcsák, „hogy egymáson melegedjenek“ (mint a halász mondja), — ellenben a nyári meleg vízben, amikor a halak ét-

Közeledik a hálózsák.

vágya a legnagyobb, szétszóródnak az egész tóban, mindegyik a maga útját járja, külön hajszolja a maga kedvenc táplálékát, s csak egyes halfajok keresnek fel időszakosan különleges „találkahelyeket“ (fogasakadók, harcsatanyák), hol bizonyos élettani szükségleteknek keresnek kielégülést.

Keszegből 15—20 mázsás zsákmány egy hálónál nem tartozik a ritkaságok közé, de viszont az is előfordul (a most kimúló télben is) több telepen, hogy egész hónap alatt sem haladja túl a keszegfogás a húsz métermázsát. Ezidén a befagyás előtti tartós északkeleti szél a fonyódi halászoknak kedvezett, mert az ő vizeikbe terelte a halak tömegeit, míg a keneseieknek felkopott az álluk; máskor, évek során át pedig a fonyódiak vesződtek hiába, napokon, heteken keresztül, mikor nyugati széllel fagyott a Balaton, ami a fokiaknak, keneseieknek hozott bőséges halszüretet.

Régi feljegyzéseink közt lapozva, az elmúlt 15 utolsó évben a következő legszebb beméréseit találjuk a síófoki jégi hálóknak (3, illetve 4 bokortól):

1922 febr. 23	250 kg nagy harcsa,*	550 kg fogas,	240 kg ponty,	50 q keszeg,
" "	24 157 "	800 "	230 "	100 "
" "	25 677 "	700 "	300 "	40 "
1924 jan. 15	2908 "	360 "	150 "	kevés "
" "	18 472 "	460 "	52 "	" "
" "	1 227 "	1245 "	60 "	kevés "
1925 dec. 20	266 "	570 "	240 "	65 "
1928 jan. 24	231 "	1006 "	180 "	kevés "
1928 dec. 20	157 "	343 "	1820 "	34 "

(* 6 kilónál nagyobb) (Vége köv.)

TÁRSULATOK—EGYESÜLETEK.

Az Országos Halászati Egyesület folyó évi március hó 22-én a földművelésügyi minisztériumban tartotta meg évi rendes közgyűlését.

Elnök Tomcsányi V. Pál, jegyző vitéz Illésy Zoltán.

1. Elnök: Üdvözlöm az Egyesület szép számban megjelent tagjait és vendégeit s bejelentem, hogy egyrészt a f. év március 11-ére kitűzött közgyűlés nem volt határozatképes, másrészt, hogy a mai közgyűlés alapszabályaink értelmében s megjelentek számára való tekintet nélkül határozatképes.

A jegyzőkönyv vezetésére felkérem az Egyesület titkárát, annak hitelesítésére pedig Paluzsa László és Zimmer Ferenc tagtársakat.

Felkérem az igazgató urat évi jelentésének előterjesztésére.
2. Igazgató:

Tiszteit Közgyűlés!

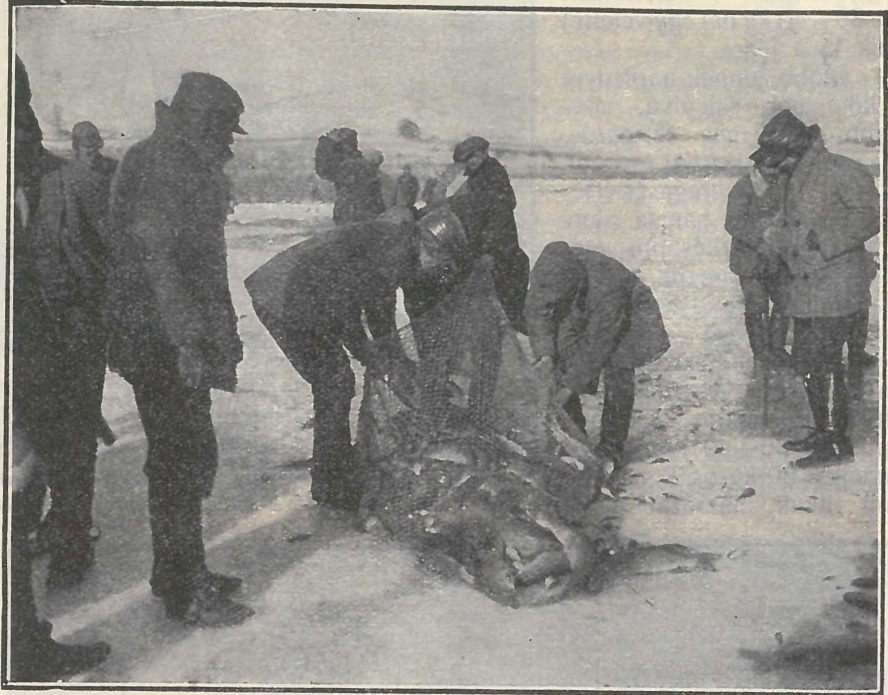
Mielőtt az elmúlt év történetének részleteibe bocsátkoznék, méltóztassék megengedni, hogy néhány szóval áttekintést adjak az általános gazdasági helyzetről, mert a halászat a mezőgazdaságnak egyik szerves részét képezvén, annak változásai, jó vagy rossz sorsa közvetlen kihatással van rá.

A mezőgazdasági válság, amely gazdáinkat évek óta sújtja, 1933 év során nem enyhült, sőt tovább fokozódott. Bizonyosága ennek az, hogy az év vége felé a kormány kénytelen volt a gazdasági intézkedéseket megtenni, hogy a saját hibájukon kívül súlyos adósságba keveredett gazdák végekép koldusbotra ne jussanak. Drágán termelünk, de a termelés drágaságát előidéző tényezők jórésze nincs a gazda kezében s így a termelési költségek leszállítása előtt tehetetlenül áll.

Ilyen tényezők egyike az adó, mely a múlt évben nem csökkent, sőt a jövedelmi adó pótléka 30%-ról 60%-ra emelkedett.

A gazdák eladósodottsága, a tartozás kamatszintjének magassága még az úgynevezett védett birtokoknál is oly mértékű, hogy az még mindig nem áll arányban az eladósodott gazda vagyoni erejével és teljesítő képességével.

A mezőgazdaság súlyos válságának további oka az agrár-olló, nevezetesen az ipari cikkek és a termények ára közötti folyton

Egy vetet a zsákmányból.

nagyobbodó különbség. Csak gondoljuk meg, hogy a rozs ára több helyen kisebb volt a zsák áránál, amelybe azt bemérték.

Nem kevésbé rontja termésünk értékesítését a külföld elzárkózottsága és önállásra való törekvése. Ma mindenki csak eladni akar, venni senki se.

Igy azonban a mezőgazdasági állam nem juthat jövedelemhez, de ha a helyzet így marad, az ipari államnak is tönkre kell mennie, mert nincs aki átvegye iparcikkait.

A tiltó vámokat, devizakorlátozásokat fokozatosan meg kellene szüntetni s helyébe általános vámmérséklést és a nemzetközi csereforgalmat megkönnyítő intézkedéseket kellene életbe léptetni, mert csak így képzelhető el a termés helyes értékesítése. A jelenlegi kompenzációs és kontingentálási áruforgalmi rendszert fokozatosan meg kell szüntetni, a mezőgazdasági termények árait fel kell emelni, hogy a mezőgazdaság ismét jövedelmező legyen. Amíg a termelés költsége nincs helyes arányban a termény árával, a gazda csak az adósságok halmozásával tud eleget tenni fizetési kötelezettségeinek. Nem szabad azonban elfelejtenünk, hogy agrár állam vagyunk, s a gazda bukása magával rántja az egész országot.

Ez után a nem nagyon örvendetes jelentés után térjünk át közelebbi tárgyunk, a halászat 1933 évi eseményeinek ismertetésére.

Az év első hónapjai az 1932. évi termés értékesítésével telték el. Nem volt könnyű feladat, de mivel a termés az 1932 évi nagy takarmányhiány miatt a rendes mennyiségnél kevesebb volt, úgy a belfogyasztás, mint a kivitel annyira élénk volt, hogy halunk nem maradt vissza. Természetesen ez évben is nagy mértékben igénybe kellett venni a belfogyasztás emelésére a propaganda eszközeit és meglepéssel kell megállapítani, hogy úgy a termelők, mint a kereskedők a propaganda részére szükséges pénzüsszeget készségesen teremtették elő. A 200 kat. holdnál kisebb tőgazdaságok holdanként 1½ kg jegelt halat, a nagyobb tőgazdaságok 1 kg jegelt halat, vagy ennek pénzbeli ellenértékét — a hal kg-ját 50 f-rel számítva — áldozták a propaganda céljaira. Az őszi propaganda eszközei szerényebbek voltak, mert mint-ha a gazdasági viszonyokban némi javulás lett volna észlelhető; ezért erre a célra az említett összegek felét irányoztuk elő. Sajnos a propaganda terén anyagiak hiányában nem követhetjük Németországot, ahol hal-főzőtantolyamokat rendeznek, halrecepteket osztanak szét, sőt újabban autóbuszra szerelt mozgó halfőzőkonyha is járja a német tartományokat, hogy a hal elkészítésére és fogyasztására a helyszínen adjon útbaigazítást az érdeklődőknek.

Az Egyesületnek a ponty értékesítését előmozdító tevékenysége a katonaságot is bele kívánta vonni a halfogyasztásba s ezért részletes tárgyalások folytak a hadvezetőséggel a halnak a katonaság étrendjébe való beillesztésére. A kérdés sok és nagy nehézséggel járt, s a tárgyalás egyleg nem vezetett eredményre; annyira azonban elő van készítve, hogy az esetben, ha a halér-

tékesítésnek ezt a módját is meg kellene ragadnunk, a kezdet nehézségeivel már nem kellene vesződünk.

A kereskedelem kérésére a székesfővárosnál a hálalás kérdésének rendezését szorgalmaztuk, a vendéglősök ipartestületéhez pedig a vendéglői magas halárak mérséklése végett ártunk. Ugyancsak a piacon uralkodó kaotikus állapotok megváltoztatása végett az Egyesület két ízben lépett közbe. Mult év nyarán bizottságot küldött ki a kis- és nagykereskedők kereseti összegének megállapítására, a karácsonyi vásár előtt pedig közreműködött az Egyesület az átlaghalárak megállapításában.

A halértékesítéssel összefüggő kérdések gyökeres megoldása céljából az Egyesület br. Biedermann Imre vál. tag indítványára egy 7 tagú bizottságot küldött ki egy „Haltermelő Országos Szövetségének” összehozására és annak tanulmányozására, hogy lehet-e és minő intézkedéseket kellene tenni, hogy a túltermelés megszűntetessék, viszont a piacnak áruval való ellátása tervszerűen történjék és ilymódon a „betörő ponty” a betörés helyett rendes úton és áron jusson a fogyasztóhoz. Br. Biedermann energiája és odaadó buzgótsága a bizottság munkáját rendkívül megkönnyítette s az ő nagy fáradozásának eredménye az, hogy a szövetség alapszabályai hosszas tárgyalás után elkészültek. A csatlakozásra való felhívásnál a tógazdák nem jelentkeztek kellő számban s így a szövetség megalakulása egyelőre elmaradt, de a bizottság igen értékes munkát végzett és lehetővé tette azt, hogy ha jövőben a viszonyok romlanának és a szövetség összehozására lenne szükség, az Egyesület a kezdet súlyos nehézségein már túlesett. Hogy mennyire indokolt volt ez a foglalkozás a termelés szabályozásával, mutatja az, hogy időközben már a kormányzati tényezők is gondolkodnak az irányított gazdaság kerettörvényének megalkotásáról. Azt hiszem, mindannyiunk meggyőződésének adok kifejezést, midőn br. Biedermann Imrének önzetlen és fáradságos tevékenységéért, melyet a szövetség létrehozásának előkészítő munkájában kifejtett, e helyről az Egyesület köszönetét fejezem ki.

Az értékesítés másik nagy ágazatának, a kivitelnek is nagy akadályokkal kellett a mult évben megküzdeni. Elkerülhetetlen volt a külföldi ha'árak alacsonytsága miatt egyes viszonylatokban adótérítést kérni, mely Németországba kg-ként 15 f, Lengyelországba 20 f volt. Az év végén a Németország felé irányuló kivitelben az adótérítés még abban a megszorításban is részesült, hogy csak addig került kifizetésre, amíg az ottani nagybani ár kg-ként 1:30 RM-nál nem magasabb.

Kivitelünket Németországba már mennyiségileg is korlátozták éspedig az 1932 évben kivitt mennyiségnek felére, kereken 3500 q-ra. A halvám erre a mennyiségre 30 RM, míg a többi szállítmányokra 80 RM q-ként. Talán felesleges megjegyezni, hogy ez a vám burkolt bevételi tilalmat jelent, mert ilyen vám mellett kivinni nem lehet.

Lengyelország cs k kompenzációs alakban engedi meg a bevittet. De rendszeres mezőgazdasági cikket (legutóbb répamagot) jelöl meg a halbevittel ellencikként, ami szintén egyenlő a burkolt tilalommal, mert a jelen viszonyok közt Magyarországra mezőgazdasági cikket behozni enyhén szólva képtelenség.

Ausztria a szokott 15 ar. korona vám mellett szintén kontingentálta a bevittet, azért ebbe az országba mégis lehetett úgy ahogy kivinni; 3000 q-ban nyert megállapítást a kivihető mennyiség, de a tapasztalat azt mutatta, hogy ez a mennyiség emelendő volna.

Mint érdekességet említem meg, hogy a magyar élőponty a londoni piacon is megjelent s mult évben mintegy 7 vagón ment ki. So' reményt talán nem lehet fűzni ehhez a kivitelhez, de mindenesetre szép tanúsága ez a Magyar Tógazdaságok Rt. ügyességének és élelmességének, hogy annyi nehézséggel megküzdvé, tengerentúli piacon tudta bemutatni a magyar pontyot.

Csehországgal már régen szerződésenkívüli állapotban vagyunk s így rendszeres kivittel ebbe az országba az elmúlt év folyamán nem volt.

Romániába a határhoz közeli tógazdaságok exportáltak, de az ottani megbízhatatlan közállapotok miatt a nyugodt kivittel állandó akadályokba ütközött.

Ha mindezekhez még a halkivitelnél mutatkozó valutanehézségeket is figyelembe vesszük, amelyek szintén erősen gátolják külkereskedelmünk érvényesülését, csodálkozunk kell azon, hogy kivitelünk még egyáltalán van. Mindenesetre nagyban elősegíti ezt az illetékes minisztériumok és a m. kir. külkereskedelmi hivatal erőteljes és céltudatos támogatása, miért legyen szabad ezért az illetékes tényezőknek az Egyesület minden tagja nevében a legőszintébb és legmelegebb köszönetnek kifejezést adni.

A tavaszi mezőgazdasági kiállításon a halászati pavillon ismét nagy kedveltségnek örvendett. Verseny nem volt, mert a nehéz viszonyok miatt részben a díjakat is nehéz lett volna beszerezni, másrészt a tógazdáknak túlságosan anyagi áldozatot okozott volna halaikat messziről felszállítani. Az akváriumokat a Magyar Tógazdaságok Rt., a felgyői gr. Károlyi uradalom, dr. Karczag József, a gödöllői m. kir. baromfiiskola, Zimmer Ferenc

rt., Barta Lipótné látták el élő halanyaggal, a kiállító asztalon a Balaton Halászati Rt. fogasai, az Alduna vizája és harcásája keltettek csodálatot, Major János cég, horgászati felszereléseket mutatott be, míg az Ádám Miksa cég az egésznek izléses keretet adott hálókészítményeinek ügyes elrendezésével.

Szegeden, az ősi halászvárosban mult év szeptemberében szintén volt halászati kiállítás a „Szegei Hét” keretében. Izléses rendezésben mutatták be a Tisza halait, halászati szerszámaikat és a szegedvidéki tógazdaságok élőpontyait.

Az Egyesület az év folyamán a gödöllői tógazdaságban fajtakísérleteket végzett, melyre a Corchus-féle biharugrai, a gr. Eszterházy-féle tatai, a dr. Karczag-féle baracsi és a Bischoitz-féle majsapusztai tógazdaságok küldtek élőpontyokat. Összehasonlítás kedvéért a velencei tó őspontyából is jutott a kísérleti tóba; sajnos az első kísérlet nem sikerült részben a nagy darabvesztések, részben a haljelek megsemmisülése miatt, úgyhogy összefoglaló eredményről sajnos nem lehet beszámolni. A kísérlet azonban azt mutatta, hogy a további kutatást ezen a téren nagyon is érdemes folytatni, mert évek alatt kétségtelenül érdekes eredményre fogunk jutni.

A néhány évvel ezelőtt megkezdett haljelölések a mult évben tovább folytak, a jelölésekről dr. Unger Emil a Horgász Szövetségben és a Stúdióban igen értékes előadásokat tartott és a Halászat is ismertette a Balatonban és közvizeinkben szerzett mélyreható tapasztalatokat. A halak vándorlására, életmódjára e téren még igen fontos és meglepő felfedezéseket várhatunk.

Közvizeink gondozása és halászati társulataink lendületes működése ez évben is a megszokott mértékben haladt előre, ennek serkentésére a Halászati Felügyelőség részletes köriratot intézett a társulatokhoz, melyben a teendőket megjelöli és rámutat azokra az irányokra, melyek a közvizek halállományának szaporítása terén célhoz vezetnek látszanak.

1933-ban készült el államsegéllyel a békési ivadék-nevelő telep, amely a Körösök halállományát remélhetőleg erőteljesen fogja szaporítani és például szolgál a többi halászati társulatnak.

A lilafüredi pisztrángos költőtelep és tógazdaság a Garadna völgyében két tó kivételével elkészült és megkezdte működését. Remélhető, hogy csonka hazánk dombvidéki vízei innen szerzett pisztrángivadékkal benépesülnek, s a mindinkább terjedő sporthorgászat újabb halat kap az itt nevelt sebes- és szivárványos pisztrángban.

Itt említem meg, hogy az Egyesület közreműködött a Balatonon a külföldiek részére meghonosított egy hétre érvényes egyénes horgászjegy megalkotásánál és a balatoni fogas márkázása érdekében megtartott értekezleten.

A halszállításoknál a vasúton eddig élvezett kedvezményeket az Egyesület újból megszerezte, sőt egyes esetekben még újabb mérsékléseket is ért el.

Dr. Demoll titkos tanácsos, a bajor biológiai intézet vezetője, müncheni egyetemi tanár, dr. Heuschmann és dr. Probst professzorok kíséretében 10 naps tanulmányutat tett Magyarországon, melyen a tógazdaságok megtekintésén kívül főleg pontymérésekkel foglalkozott.

A mult év személyi ügyei közül kiemelendők: Kormányzó Úr Öfömlőtsága dr. Korbuly Mihály kísérletügyi igazgatót kísérletügyi főigazgatóvá nevezte ki,

Csörgy Titusz, a Madártani Intézet igazgatójának a kísérletügyi főigazgatói címet,

Fischer Frigyes min. osztálytanácsosnak a miniszteri tanácsosi címet és jelleget,

Heincz Pál kir. főmérnöknek a kir. műszaki tanácsosi címet és jelleget adományozta.

Dr. Maucha Rezső és dr. Unger Emil kísérletügyi főadjunktusok l. o. főadjunktusokká,

Németh Endre kir. mérnök kir. főmérnökké neveztetett ki.

Dr. Entz Géza, a tihanyi biológiai kutató intézet igazgatója, a Magyar Nemzeti Múzeum természetrajzi tárainak főigazgatója lett. Székely István halászmester a Balaton Halászati Rt.-nél töltött 33 évi szolgálatáért miniszteri elismerésben részesült.

Dr. Korbuly Mihály, a m. kir. halélettani és szennyvíztisztító kísérleti állomás érdemes igazgatója, szolgálati idejének betöltése után 1933 évi december hó 1-én nyugalomba vonult. Utóda dr. Maucha Rezső kísérletügyi főadjunktus lett.

Amidőn dr. Korbulyknak a nyugalom jól megérdemelt éveinek őszinte jókívánásainkat tolmácsoljuk, annak a reményünknek adunk kifejezést, hogy a hivatali terhes gondoktól szabadulva, megszokott lelkesedésével továbbra is szolgálni fogja a halászat ügyét.

Dr. Maucha Rezső értékes munkássága mindannyiunk előtt ismeretes. Új beosztásához egészséget és sikert kívánunk. Haladjon az elődje által jól kitaposott nyomon, s akkor bizony eredményeket fog elérni.

Messze vezetne, ha Egyesületünk minden tagjának irodalmi és társadalmi működéséről beszámolnék. Engedtessek meg nekem, hogy a tudomásomra jutott eseményeket a multból kiemelve felemlítsem.

Dr Maucha Rezső és dr Unger Emil résztvettek a Magyar Orvosok és Természetvizsgálók XXI. vándorgyűlésén és azon előadást tartottak.

Dr Hankó Bélának „Vizen és vízparton“, „A hajdani Alföld ősi állatvilága“ című munkája, dr Maucha Rezsőnek, dr Lukács Károlynak belföldi és külföldi szakfolyóiratokban több tanulmánya jelent meg.

Dr Entz Géza szerkesztésében jelenik meg a tihanyi biológiai intézet kiadványa, mely a halászattal sok vonatkozásban álló cikket és tanulmányt tartalmaz.

Ezenkívül dr Lukács Károly, Répássy Miklós és számosan tagjaink közül értékes cikkeikkel gazdagították a halászat szakirodalmát s csak az idő rövidsége okozza azt, hogy mindannyiuk munkásságáról részletesen meg nem emlékezem.

Szomorú kötelességet teljesítek, amidőn megemlékezem azokról, akiket mult év során a halál kiragadott körünkből.

Klaucz György nagyprépost, Székesfehérvár, Schmidt Ferenc erdőmester, Szőlősgyőrök.

Egyesü etünk kegyelettel fogja megőrizni munkás tagjainak emlékét.

Tagmozgalmunk az elmúlt év folyamán a következő volt: Belépett 5 új tag, kilépett 10, meghalt 2, úgyhogy az apadás 7.

A rendes tagok száma 1933 év végén 215 volt, a Halászat belföldi előfizetőinek száma 52, külföldi előfizetőinek száma 14 volt.

Id. Zimmer Ferenc tagtársunk által alapított jótékonyági alap időközki kamatai nélkül 540 P. Kérem tagtársainkat, ne feledkezzenek meg erről az alapról s filléreikkel támogassák, mert halász-testvéreink nyomorúságát enyhítjük és könnyeit töröljük le annak segélyével.

Tisztelt Közgyűlés! Jelentésemnek a végére értem. Az emberi természetben rejlik, hogy minél nagyobb a megpróbáltatás, annál jobban összefognak a menekülést kereső emberek. Ha már végig kell küzdenünk ezt a példátlanul erős és hosszantartó világválságot, küzdésünknek és fáradozásunknak legalább az legyen az eredménye, hogy egymásra találunk és kezét kézbe fogva egyetértésben menetelünk vészben, viharon át a biztos, jobb jövő felé. Egyesületünk az, mely ezt az összefogást állandóan ápolja, mely tagjaiért minden áldozatot meghoz, azért támogassuk és erősítsük, hogy egységben és fegyelemben győzelmesen kerüljünk ki ebből a világégésből.

A jobb jövő elérésébe vetett rendíthetetlen bizalommal fejezem be beszámolómat és kérem jelentésem tudomásulvételét.

Elnök: Kíván valaki az igazgató jelentéséhez hozzászólni?

Minthogy senki sem jelentkezett, határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés a jelentést egyhangúlag elfogadja.

3. Felkérem igazgató urat, hogy a választmány részéről az 1933 év folyamán felveti tagok névsorát olvassa fel.

Igazgató: Az 1933 év folyamán tulajdonképpen 5 új tag jelentkezett felvetelre, azonban 4 tagnak felvétele fölött a közgyűlés már a mult évben határozott s így a folyó évi közgyűlés alkalmával felvett új tag Hovszky Armin, Balassagyarmat.

4. **Elnök:** Felkérem dr Maucha Rezső számvizsgáló-bizottsági tag urat a vagyonkimutatás és az 1933 évi zárszámadás előterjesztésére.

Dr Maucha Rezső:

Vagyonkimutatás.

a) Értékpapírok:

1.	3 darab	2000 K. n. é. 4 ¹ / ₂ o-os Mát. záloglevél
2.	3	1000 " " " "
3.	1	1000 " " " "
4.	2	200 " " " "
5.	3	200 " " " "
6.	2600	6 ⁰ / ₀ -os hadikölcsönkötv. (zárt)
7.	4000	" " " (III.)
8.	1400	" " " (V.)

b) Készpénz:

Póstatakarékpénztári folyószámlán	1091 P 56 f
Házi pénztárban	337 P 40 f
Összesen:	1428 P 96 f

Zárszámadás az 1933 évről.

Bevétel:

Maradvány 1932 évről	
a) póstatakarékpénztári folyószámlán	1646:38 P
b) házi pénztárban	211:50 P 1857:88 P
Tagdíjakból és előfizetési díjakból	2679:85 "
Hirdetési díjakból	367:78 "
Adományokból	672:— "
Halpropagandára	948:— "
Egyéb bevétel	82:85 "
Összesen:	6608:36 P

Kiadás:

A HALÁSZAT nyomdaköltsége	1631:31 P
Póstaköltségek	97:82 "
Irodai költségek	143:80 "
Igazgató tiszteletdíja	600:— "
Szerkesztő "	700:— "
Pénztáros "	400:— "
Írói tiszteletdíjak	1391:68 "
Halpropagandára	88:— "
Egyéb kiadás	126:79 "
Átvitel mint egyenleg:	
a) póstatakarékpénztári folyószámlán	1091:56 P
b) házi pénztárban	337:40 P 1428:96 "
Összesen:	6608:36 P

A közgyűlés a számvizsgáló bizottság jelentését egyhangúlag tudomásul vette és a pénztárosnak a felmentvényt megadta.

5. **Elnök:** Felkérem Németh Endre pénztáros urat, hogy az 1934 évi költségelőirányzatot terjessze elő.

Németh Endre:

Költségelőirányzat 1934 évre.

Kiadás:

A HALÁSZAT nyomdaköltségei	2400:— P
Póstaköltségek	200:— "
Irodai költségek	200:— "
Igazgató tiszteletdíja	600:— "
Szerkesztő "	700:— "
Pénztáros "	400:— "
Írói tiszteletdíjak	1200:— "
Előre nem látottakra	500:— "
Összesen:	6200:— P

Bevétel:

Maradvány 1933 évről	1428:96 P
Tagdíjak és előfizetési díjak	2600:— "
A m. kir. földműv. miniszter támogatása	1000:— "
Hirdetések	500:— "
Adományok	600:— "
Egyéb	71:04 "
Összesen:	6200:— P

Elnök: Kíván valaki a költségelőirányzathoz hozzászólni? Ha senki, határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés a költségelőirányzatot egyhangúlag tudomásul vette.

6. Szabályszerű indítvány nem érkezett be, mielőtt a közgyűlést berekeszteném, kérdelem, van-e valakinek indítványa?

Klein Antal országgyűlési képviselő kéri, hogy az Egyesület foglaljon állást a mellett, hogy a folyó évben az általános halászati tilalom felfüggesztessék. Indokolja ezt a kérelmet az a körülmény, hogy a hosszú tél miatt a halások több mint 3 hónapon át téltenségre voltak kárhóztatva, a tavaszi ivás alatt a tilalmi időben az orvhalások használják ki a helyzetet. A halászbérlők ellenszolgáltatásként saját költségükön pontyvadék behelyezésére hajlandók magukat kötelezni.

Paluzsa László az indítványhoz hozzájárul annyival inkább, mert a halarak annyira lementek, hogy a halászbérlők existenciája e miatt is veszélyeztetve van.

vitéz br. Szurmaj a fenékhoroggal való halászatot javasolja megakadályozni, mert ez a fogási mód az apró ivadékokt is pusztítja és kiszámíthatatlan károkat okoz.

Dr Kovács Vilmos a fenti indítványt magáévá teszi, mert a Balaton halállományát is nagyban pusztítják fenékhoroggal. Kéri, hogy a Balatonra is kiterjessék az általános halászati tilalom felfüggesztésére vonatkozó mozgalmat.

Heincz Frigyes a fenékhoroggal való halászat teljes eltiltását nem tartja célszerűnek, mert a medernek vannak olyan helyei, amelyek másként nem halászhatók. Javasolja olyképp korlátozni ezt, hogy csak 4-es sz. horog legyen alkalmazható, amely a kishalakat nem fogja meg.

Dr Isgum, dr Igmándi, Zimmer, Répássy, Bartáné és Fischer hozzászólásai után az elnök javaslatára a közgyűlés a fenti indítványok tárgyában azt a határozatot hozza, hogy a tilalom felfüggesztése érdekében a földművelésügyi miniszterhez külön küldöttség útján nem tesz lépéseket, hanem az Egyesület igazgatóját felkéri, hogy mint az Országos Halászati Felügyelőség vezetője, a tilalom ez évben leendő teljes felfüggesztése vagy legalább megrövidítése érdekében miniszter úr Önagyméltóságának kedvező döntését eszközölje ki.

A fenékhoroggal való halászat eltiltásának kérdésében az Egyesület egyelőre nem foglal állást, hanem a választmányt megbizva, hogy gyakorlati szakemberek bevonásával az ügyet minden oldalról megvilágítva, a halászati érdekeknek megfelelő indítványt terjesszen az illetékes kormánykörök elé,

Dr Karczag indítványára a közgyűlés kimondja, hogy a gödöllői fajtakísérletek a pontynemesítés érdekében az Egyesület folytatni fogja, s ez alkalommal is kéri a tógazdaságok tulajdonosait, hogy a kísérleti anyag beküldésével ezt az akciót támogassák.

Több tárgy nem lévén, az elnök felhívja a figyelmet *dr Unger Emil* és *dr Vasvári Miklósnak* a közgyűlés után a szomszéd teremben tartandó vetített képekkel kísért előadására, azután a tagok részvételét megköszönve, a közgyűlést bezárja. *Illésy.*

Az Országos Halászati Egyesület március hó 22-én megtartott közgyűlésének közönsége két rendkívül érdekes előadást hallgathatott végig. Az elsőt *dr Unger Emil* egyetemi m. tanár tartotta, ki a tőle megszokott tárgyszeretettel és érdeklődést kiváltó tárgyaló modorában az újabbban létesült magyarországi, nevezetesen: a lillafüredi, soproni, csopaki pisztrángos tógazdaságokat és a lesencetomaji pisztrángtenyésztésre rendkívül alkalmas vízfolyásnak, vitéz *Illésy Zoltán* kir. műszaki tanácsossal együtt végzett vizsgálatait ismertette. Majd áttért a gumigyűrűs kecsegek ügyében végzett kutatásainak ismertetésére, melyet végre siker koronázott. Egyik szerb ichtiológus kollegája segítségével sikerült megállapítania, hogy az utóbbi időben mutatózó nagyszámú gumigyűrűs kecsegek furcsa díszje a gumigyűrű, a román Dunán szokásos egyik halfogási módban a horgok helyett gumigyűrűvel felszerelt fenékszínos halászatban leli magyarázatát. Előadó a mindvégig megkapó előadást vetített képekkel kísérte.

A második előadást *dr Vasvári Miklós*, a m. kir. Madártani Intézet adjunktusa tartotta, ki a nálunk fészkelő négy vöcsök-faj halászati jelentőségét és táplálkozását ismertette. A megejtett nagyszámú béltartalom-vizsgálatból megállapította, hogy csak a búbosvöcsök mondható eredményesen haleyőnek, mert a többi három fajta vöcsök inkább vízirovarokkal táplálkozik. Előadásának második részében a naphalról mint madártáplálékról adott elő, mely nemkívánatos halfajta a bölömbika, szürkegém, vörösgém és nagybukó gyomrából elég sűrűn kerül elő. Bemutatta a többek között egy feketenyakú vöcsök béltartalmát, melyet 154 darab, a gabonaneműekre annyira kártékony szerecsen posloska alkotta. Az előrehaladott időre való tekintettel előadó értékes és tanulságos előadását igen megrövidítette, holott a tárgy a közönséget láthatólag nagyon érdekelte. *H.*

Az Országos Halászati Egyesület választmánya f. évi március hó 22-én ülést tartott, melyen *Tomsányi V. Pál* elnökle alatt jelen voltak: vitéz *br. Szurmay Sándor* és *Répássy Miklós* alelnökök, *br. Biedermann Imre*, *dr Goszthonyi Mihály*, *dr Isgum Ádám*, *dr Kovács Vilmos*, *dr Lukács Károly*, *Pataky-Beksics Tibor*, *dr Paluzsa László*, *Schwarz Izidor*, *dr Unger Emil* és *Zimmer Ferenc* választmányi tagok, *Fischer Frigyes* igazgató, vitéz *Illésy Zoltán* titkár, *Németh Endre* pénztáros, *dr Maucha Rezső* számvizsgáló bizottsági tag.

Távollétüket kimentették: *Antalfy György*, *Corchus Zoltán*, *dr Dobránszky Béla*, *Hirsch Géza*, *Kuttner Kálmán*.

Elnök üdvözölve a választmány tagjait, megállapítja, hogy a jelen választmányi ülés legfőbb tárgya a közgyűlés előkészítése. Felkéri az igazgatót, hogy a tárgysorozatot ismertesse.

1) *Igazgató* bemutatja a Kült.ereskedelmi Hivatal átiratát, amelyben az Egyesületet kéri, hogy az 1934 évi február hó 21-én megkötött magyar-német pótegyezményben megjelölt vegyes bizottság számára két halexportőrt és két haltermelő tagot jelöljön ki.

A választmány *Zimmer Ferenc* és *dr Paluzsa László* választmányi tagokat mint kereskedőket, *dr Hoffmann Ede* és *Corchus Zoltán* haltermelőket jelöli meg a vegyesbizottságban való részvételre.

2) *Németh Endre* pénztáros felolvassa az Egyesület 1933 évi zárszámadását 6608 P 36 f bevétellel és ugyanannyi kiadással. Bejelenti egyúttal, hogy az Egyesület tulajdonában 9 darab, összesen 4400 K névértékű 4 $\frac{1}{2}$ o-os MÁT záloglevél és 8000 K névértékű hadikölcsön van. Póstatakarékpénztári folyószámlán 1091 P 56 f, a házi pénztárban 337 P 40 f van.

Tudomásul szolgál.

3) *Németh Endre* pénztárnok felolvassa a költségelőirányzatot 1934 évre 6500 P kiadással és ugyanannyi bevétellel.

Tudomásul szolgál. *F.*

A **Balaton Halászati Társulat** folyó évi március hó 13-án Siófokon tartotta évi rendes közgyűlését. Az igazgató évi jelentésének tudomásulvétele után az 1933 évi zárszámadást 65.693 P 98 f bevétellel és 65.391 P 31 f kiadással és 302 P 68 f tényleges pénzmaradvánnyal rendben találták. Az évi költségvetés 39.181 P 10 f bevétellel és 38.919 P 69 f kiadással, valamint 261 P 41 f várható pénzmaradvánnyal nyert megállapítást. A közgyűlés *Rády Andort*, *Engel Györgyöt* és *Begedi Gábort* számvizsgálóvá választotta.

A balatoni sporthorgászat ügyében a Balaton Halászati R. T.-től, a Balaton Intéző Bizottságtól és a Magyar Horgász Szövetségtől 3 beadvány feküdt a közgyűlés előtt elintézés céljá-

ból. A közgyűlés a Balaton Intéző Bizottság ajánlatát fogadta el, s akként határozott, hogy a tulajdonosok sporthorgász jegykiadásai jogának érintetlenül hagyása mellett 1 hétre szóló jegyet 12 P-ért és egész évre szóló jegyet 80 P-ért bocsátana áruba; a jegyek igénybevevőjének 30 pengő biztosítékot kell letennie, amelyet visszatérítenek, ha a tulajdonos a jegyet visszaszolgáltatja. A kezelést a Balaton Intéző Bizottság ajánlata szerint díjtalanul vállalja el és az egységes halászbizottság befolyó jövedelem a társulat tagjai között területarányban lenne szétosztandó. A közgyűlés megbízta az elnökséget, hogy a Balaton Halászati R. T.-nak hozza tudomására azt, hogy az egységes jegyekből befolyó jövedelemből a részvénytársaság részére 20 o-ot hajlandó átengedni.

Amint értesülünk, a részvénytársaság a halászati társulat ajánlatát nem fogadta el, ezért a halászati társulat megbízottai az összes partokról horgászásra jogosító egységes jegyet állapítottak meg, amelynek ára az állami jegyet is befoglalva 1 hétre 10 P, egy évre pedig 65 pengő lenne. *F.*

A **Pereszugi Halászati Társulat** évi rendes közgyűlését f. évi március hó 27-én tartotta meg Mezőtúron. Az elnöki jelentés meghallgatása után a közgyűlés elfogadta az 1933 évi zárszámadásokat, mely szerint 1342.30 P bevétel és 874.32 P kiadás merült fel. Az 1934 évi költségelőirányzat 1029 P bevétellel és 758.11 P kiadással fogadtatott el. A vezetőség által előterjesztett alapszabály-módosítási tervezetet a közgyűlés egyhangúlag elfogadta. A mesterséges ivó és ivadéknevelő telep építési munkálatai folyamatban vannak.

ÚJDONSÁGOK—VEGYESEK.

Dr Dobránszky Béla temetése f. hó 7-én délután 3 óra-kor impozáns mély részvét mellett folyt le a budapesti kerepesi úti temető halottas házából. A gyászoló közönség soraiban az elhunyt előkelő hozzátartozóin kívül jelen volt a közélet számos kiváló személyisége. Egyesületünket, melynek a boldogult régebben sokáig alelnöke volt, *Tomsányi Vilmos Pál* dr elnök képviselte.

Az egyházi szertartást *Ravasz László* dr református püspök végezte, *Haypál Béla* budai református lelkész közreműködésével. A püspök magasszárnyalású, megható búcsúbeszéde és imája után a koporsót a családi sírboltba süllyesztették, az elhunyt szülői és hatéves kislfia: *Bécike* mellé, akinek bronzszobrára áll a síremlék talapzatán. *Paluzsa László* dr r. t. igazgató gyászbeszéde a család kivánságára maradt el.

A boldogultat özvegye, *Eszterke* nevű kislánya és *dr Éber Antal* családja siratják.

A halászat az idei országos mezőgazdasági kiállítás-és tenyészállatvásáron. A halászati pavilonban ez évben is bemutatásra kerültek a magyar haltermelés produktumai. Az Országos Halászati Egyesület felkérése folytán a budapesti hal- és halászati cikk-kereskedelem jelentősebb képviselői és néhány elismert minőségű halakat-termelő tógazdaság áldozatkészsége lehetővé tette, hogy a kiállítás anyaga nem maradt a múlt éviékné mögött. Az élőhalak felszállítása jelentékeny költséget okoz, ezzel szemben a tógazdaságok tulajdonosai csak erkölcsi sikert arathatnak, mert a felküldött legszebb tenyészanyagot is csak fogyasztásra lehet értékesíteni a kiállítás után. Díjazás ez évben nem volt.

Sajnos, hogy a szállítás közben a felgyőti uradalom és a baracsi tógazdaság kiválóan fejlett háromnyaras pontyai elpusztultak, így e gazdaságok termeléséből csak egy- és kétnyarasok kerültek bemutatásra.

A közönség nagy érdeklődést mutatott a pavillon anyaga iránt, így a kiállítás a halpropaganda ügyét is hathatósan elősegítette.

A kiállításon résztvettek:

1. A „Magyar Tógazdaságok rt.” nyolc aquariumban különböző tógazdaságaiból származó egy-, két- és háromnyaras pontyot, tógazdaságban termelt süllőt, harcsát és aranypontyot állított ki. Az aquariumok fölötti falfelületen a részvénytársaság hal-exportját térkép szemléltette.

2. *Gróf Károlyi László* felgyői tógazdasága igen szép pikelyes és tükrös pontyivadékok, két- és háromnyaras pontyokat mutatott be.

3. A gödöllői m. kir. baromfitenyésztő szakiskola tógazdasága piaci pontyot, kárász, harcsát állított ki. Bemutatásra kerültek négy aquariumban a különböző tógazdaságoknak azon tenyészpontyai, amelyek azonos körülmények között egy év óta a gödöllői tógazdaság egy 2 holdas tavában voltak kihelyezve.

4. A kiállításon első ízben lett bemutatva a hazai termelésű pisztráng, és pedig egy aquariumban *dr Udvardy Jenő* soproni tógazdaságának kiváló szépen fejlett egyéves szivárványos pisztrángjai, két aquariumban pedig a lillafüredi állami tenyésztelep első termékei: egyéves sebes és szivárványos pisztráng.

5. A velencei tavi halászat halanyagából *Schwartz Izidor* állított ki kárászt, nemes- és vadpontyot.

6. Dr Karczag József baracsi (Fejér m.) tógazdasága kiváló tükörponty-ivadékokat és kétnyaras pontyokat állított ki, amelyeket a növekedési kísérlet folytatására a folyó évre újra a gödöllői tógazdaságban fognak tovább tenyészteni.

7. Barta Lipótné a folyami halászat termékeiből márnát, kecsagét és balintot mutatott be.

8. A „Zimmer Ferenc halászati rt.” a pavillon középső oszlopa körüli állványon balatoni márkázott fogasokat, továbbá 60—70 kilós élő harcsákat állított ki.

9. Ádám Miksa rt. (Bpest, Ferenc József-rakpart 6 7.) az egész pavillont izléselesen díszítette hálókka, varsákkal és kiváló minőségű halászati felszerelési tárgyakkal.

10. Major János Bpest, Rákóczi-út 72 sz. alatti cég a bejárat melletti állványon az összes modern horgászati felszerelést bemutató anyagot állított ki.

A pavillon falait és az aquariumok előtti polcokat az Országos Halászati Felügyelőség által kiállított tógazdasági képek és grafikonok díszítették.

A kiállítás ünnepélyes megnyitása után a Kormányzó úr Öfömméltósága a Fömméltóságú Asszony, dr Mayer Károly földművelésügyi államtitkár, Konkoly Thege Sándor a kiállítás igazgatója, Fischer Frigyes miniszteri tanácsos az Országos Halászati Felügyelőség vezetője és a diplomáciai testület számos tagja kíséretében meglátogatta a halászati pavillont és a kiállított anyag fölött meglégedését fejezte ki.

I.

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi rt.-tól nyert értesítés szerint március hó folyamán a nagybani halárak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvízi élőponty	{ nagy	1:00— — P
	{ közép	0:90—1:00 „
	{ kicsi	0:85—0:90 „
Édesvízi jegeltponty	0:60—0:80 „
Balatoni fogassüllő	{ I. oszt.	4:50— — „
	{ II. „	3:20— — „
	{ III. és IV. „	2:00—2:20 „
Dunai süllő	{ I. oszt.	3:60—4:00 „
	{ II. „	2:60—3:50 „
	{ III. és IV. „	1:30—2:20 „
Harcsa (jegelt)	{ nagy, vágó	2:00—2:80 „
	{ közép	1:80—2:60 „
	{ kicsi	0:80—1:80 „
Csuka	1:40—2:50 „
Compó	0:90— — „
Márna	0:75—1:10 „
Kárász	0:40—0:90 „
Ön	0:50—0:80 „
Balatoni keszeg	0:40— — „

Forgalom vontatott, irányzat lanyha.

A lap kiadásáért felelős: Dr Unger Emil.

HALBIZOMÁNYI ÉS HALÉRTÉKESÍTŐ R.-T.

HALNAGYKERESKEDÉS BUDAPEST

Telep és iroda: Elárusítóhely:

IX., Csarnok tér 5. IX., Közp. vásárcsarnok.

Központi iroda: V., József tér. 8. T.: Aut. 809-22.

TELEFÓNSZÁM: NAPPAL: ÉJJEL: SZÁLL. OSZT.:
AUT. 856-36 AUT. 591-22. AUT. 687-16.

LEVÉLCÍM: BUDAPEST 4., POSTAFIÓK 271.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok r. t. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh, bajor egy- és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat, megtermékenyített fogassüllő-ikrát, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle haltakarmányt.

MAGYAR TÓGAZDASÁGOK R.-T.

BUDAPEST, V., JÓZSEF TÉR 8.

TELEFÓN: AUTOMATA 809—21. SZ.

LEVÉLCÍM: BUDAPEST 4., POSTAFIÓK 271.

Több mint 6000 kat. hold terjedelmű tógazdaságaiból szállít tenyésztésre

nemestörzsű egy és kétnyaras pontyot, pontyanyákat, harcsa-, fogassüllő-ivadékokat és fogassüllő-ikrát a következő helyekről: Balatonföldvár, Bia, Bicske, Gelej, Hortobágy, Iszkaszentgyörgy, Mike, Nagyláng, Őrsuszta, Pellérd, Sárd, Sáregres, Sárszentmiklós, Somogysszentmiklós, Szabadbattyan, Tápiószecső, Tüsképusztáról és Varászlóról.

BARTA LIPÓTNÉ

HALKERESKEDŐ

IRODA: AUT. 850-71
TELEFÓN:
FŐÜZLET: AUT. 855-84

Budapest, IX. ker.
KÖZP. VÁSÁRCSARNOK

ZIMMER FERENC

Halkereskedelmi Rt.

Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő- és jegelthalat.

Telefonszámok:

Központi vásárcsarnok: Aut. 854—48.

Fióközlet: V., József tér Aut. 816—79.

Iroda: VIII., Horánszky u. 19. J. 335—39.

Budapest, Közp. Vásárcsarnok.

HALÁSZ-HÁLÓ

puha inslég és kötél, hálófonal, parafa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

ÁDÁM MIKSA
RT.-NÁL BUDAPEST

Főüzlet: IV., Ferenc József rakpart 6-7. T.: Aut. 843-10.

..... A Ferenc József hid és Erzsébethid között

Fióközlet: VII., Thököly út 16. szám. T.: József 361-71.

..... A Keleti pályaudvar ind. oldalával szemközt